

El a înavuțit literatura română cu seriose cărți mai mult scolastice, căutând, prin antipatia sa către tot, ce nu era românesc, a delutura toate cuvintele străine din limba noastră, înlocuindu-le cu altele române create de dînsul. Prin acesta el 'și are meritul său în literatură, în acel timp, când limba română scăpase ca din închisore la lumină, când scólele naționale, multe puține câte erau, aveau necesitate de cărți curat române didactice. — El a scris în prosă și puțin și în versuri, într'o limbă proprie cu ortografie fonetică.

Cărțile, cu care a înzestrat literatura, sunt următoarele: 1.) „Abecedar“ (1836); — 2.) „Gramatica română“ (1833); — 3.) „Prosodia limbei române“ (1834); — 4.) „Cronologia și istoria universală“ (1837); — 5.) „Retorica“; — 6.) „Psihologia“; — 7.) „Logica“; — 8.) „Morală“; — 9.) „Statistica“; — 10.) „Fabile, poesiile alegorice“ (1835); — 11.) „Adelaida, păstorița alpicăscă“ (1836); — 12.) „Ura, observ. gram. asupra limbei române“ (1834). — El a editat și: „Cronica lui Hurul“; veđi pagina 39.